

Serbest Vezin Şiir Yarışması Mansiyon
Hatice UMUT
RUMUZ: SARINÇ

ARİFLER BULUR YARADANI

Niye titrer ağaçların dalları,
Kurumuşken bir zaman yapraklar,
Niye çiçeklenir her yan,
Gelen baharla rengarenk.
Bir avuç toprakta,
Ya da bir yudum suda,
Niye kanatlanır açarlar.

Niye arınır yağmurla ne varsa,
Bir yudum suyla niye bereket yağar,
Kurak zaman çatlayan topraklara.
Niye altın sarısı burçaklar yüzer tarlalarda.
Ve kıtlıktan niye korkar insanlar...

Masmavi olur gökyüzü,
Ak bulutlar nakışlar dokur,
Apak dantel misali...
Bir leylek sürüsü niye nizamlı göç eder.
Başlar yukarı yönelince gözler etkilenir,
Bütün akıllar şaşar.
Kimini kara kimini deniz özler.
Yer mavi, gök mavi arasında,
Martılar benzemez başka kuşlara,
Ve eşsiz kalınca onlar,
Niye yalnız yaşayamazlar.
Ak güvercinler namelerle uçarken,
Niye barış dağılır kara topraklara.

Gün niye beş vakittir,
Ve beşikten mezara niye çocuk değişir.
Gün yorulur, güneş akşama batar,
Ay devralır geceleri ışıklar sönmez.
Uykuya dalar hemen insan,
Niye daim ayakta durmaz.

Her zaman gülen gözler bir anda yaş akıtır,
Kaybetmek ki dolu dolu ağlatır...
Güçlüyüm diyen kim varsa,
Meydan okusa da doğaya,
Niye musalla taşına yatar.
Gelir sırasınca ölüm...
Cehennem hiç anılmaz ancak;
Niye cennetle büyülenir tüm ruhlar.

Düşünür tüm bilgeler,
Gece gündüz soru çözer bilginler,
Niye iz bırakır evliyalar, erenler,
Onlarla kaçırsın ağ ören örümcekler

Arı gönüllerin ayak izleri,
Niye artırır yâri başka bizleri,
Arınır hasetlerden yürekler.
O nadide gönüller,
O kalp gözüyle görenler,
Niye yürek yıkarlar süt misali sözlerle,
Ve herkesin gönül anahtarı kendine ait derler.

Dümdüz odunları yılanla bağlar,
Daim eğrisiz toplar dost eren,
Yunus niye sabırla pişer durur.
“Eline, diline ,beline sahip ol,
Doğruluk dost kapısıdır”der.
Hacı Bektaş Veli niye Hak dostudur.
Ve niye dergah dergah gezerler.
En karanlık sırları çözerler.

Aşk ateşiyle yansak,
Gecelerde yıldızlar dökülse yerlere...
Bir sarı çiçeği koklarken,
Beni değil!
Bendeki beni bulabilsek.
Beş vakit secdelerde bayramı görebilsek...
Yaradana huşu içinde,
Tâ doruklardan seslenebilsek,
“Mevlam ne eylerse güzel eyler!”
Bir ağızdan diyebilsek keşke...

Niye arınmak gerek bir anlayabilsek...
Ve bir bulabilsek cevabını...
Niye arıdır...
Daim arıttandır onlar.
Niye arif olur erenler?